

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Kdo se je prepil?“

VII.

V popolnitev prejšnjega članka dodati nam je še poučno podrobnost, po kateri blagovoljni čitatelj lahko posname, kako naklonjena je klerikalna stranka mladi slovenski literaturi. Ta podrobnost tiče se Gorazd-Aškerčevih „Balad“. „Slovenec“ o teh „Baladah“ niti plačanega inserata ni hotel vsprejeti. „Süddeutsche Post“ pa, kateri je g. Bamberg bil tudi poslal jeden izvod v naznanilo in ocenitev, do današnjega dne ni spregovorila ni besede! Dočim vestno naznanja, kdaj prihaja in kaj prinaša „Stein der Weisen“ in priporoča še druge, večinoma jako piškave izdelke nemške literature, boji se oznaniti slovenskih „Balad“. In ta list hoče biti glasilo štajersko-slovenske inteligencije!

Kakor v literaturi, isto tako je klerikalna klika v vseh družih zadevah naši narodnosti kruta mačeha, nemilosrdna pisana mati. Lepo podjetje „Narodni dom“ našlo je baš mej klerikalci prvo opozicijo. Z borniranim izgovorom, da se bode v tem narodnem poslopju plesalo, odrekli so premnogi zeloti svoje prispevke in tudi druge odgovarjali. Ne treba skoro opaziti, da je izgovor zaradi plesa skrajno ničev in neosnovan, saj čitamo v sv. pismu, da je kralj David pri najsvečanem cerkvenem odraščanju javno plesal in se je to kot Bogu prijajoče dejanje posebno zabeležilo, naglašati pa moramo, da je nasprotstvo proti „Narodnemu domu“ nastalo večinoma le zaradi tega, ker je klika uvidela, da v tem društvu ne bode imela večine, da ne bode sviral na prve gosli.

To je tudi uzrok drugi prikazni v narodnem našem življenju, tej prikazni namreč, da se klerikalna stranka pri narodnih veseljah in slavnostih odlikuje le s svojo odsotnostjo, da je bila celo pri slavnosti Valentina Vodnika, prvega pesnika našega in izbornega duhovnika in pri slavnosti uzornega škofa in pisatelja Mateja Ravnikarja na Vačah le neznaatno zastopana.

Klerikalni dnevnik bi ta nedostatek rad pokrival s posebnim plaščem. Pisoč o slavnostih in pojedinah na čast narodu ali v slovo kakemu veljaku,

pripoveduje, da je ob mizah vse zbrano, kar se prišteva narodni inteligenciji, „a duhovnika ni nobenega v tej narodni družbi.“ Zakaj ni bilo nobenega? Člankar odgovarja: Ker so bili rajši in prostejši skupaj „svoji med svojimi“ in potem nadaljuje: „Med ono šumečo veselico pa je morda mnogi duhovnik v sobi svoji opravljal molitev in iz dna srca k Bogu pošiljal vzdih: Bog obvaruj, ohrani in blagoslovi mili in dobri narod slovenski!“

Ta klerikalna izpoved je toli znamenita, da jo treba pribiti na steno „ad perpetuum rei memoriam.“ Iz nje se prvič poučimo, da klerikalni stranki sploh ne ugaja občevanje z narodnim občinstvom, ker so gospodje rajši in prostejši skupaj svoji s svojimi. Ni ga torej niti sledu rodoljubne ljubezni in vzajemnosti, le ločeni, sami za-se čutijo se srečne in proste. To je pač velik nedostatek, naravnost rečeno, neodpustna hiba, ker bi baš duhovni pastirji imeli biti v vedni dotiki s svojimi verniki, ne pa oholo ločiti se od njih in potem še javno pisati, da so rajši in prostejši mej seboj, nego mej narodno inteligencijo. Klerikalna stranka, ki tako rada tolče ob svojo z omiko nabasano vrečo, bi vendar morala čutiti, da je omenjena izpoved skrajno brez-taktna in razžalitev vsega narodnega razumnštva.

Še večjo politiško naivnost pokazal je klerikalni člankar z opazko, da je morda „mnogi duhovnik mej ono šumečo veselico v sobi svoji opravljal molitev“. Ako je mislil, da je s temi besedami upravičil klerikalne stranke odsotnost pri raznih narodnih veseljah in slavnostih, se je korenito varal. Molitev je sicer potrebna in Bogu dopadljiva, a vse ob svojem času. Po lepem geslu: „Moli in delaj!“ treba moliti Boga, a tudi delati sploh, posebno pa za narod. Ko bi ob narodnih veseljah in slavnostih, ali kadar so sklicani tabori in javni shodi, vsak rodoljub šel molit v sobico svojo, ne bilo bi niti jednega narodnega pojava, niti jedne politiške manifestacije. V nas nastalo bi narodno mrtvilo in gotovi krogi bi se z večjim preziranjem, še z večjo brezozirnostjo postopali proti nam, ker bi ne videli nobenega znamenja narodnega našega življenja. Zato ima tudi klerikalna stranka sveto

dolžnost sodelovati pri vseh javnih shodih in slavnostih, ako tega ne stori, zanemarja svojo domovinsko dolžnost.

Sicer pa klerikalnega člankarja klerikalci sami na cedilu puščajo. Le pogledite jih, kadar je razpisan kak klerikalen shod! Bodi si kateri dan koli, nobeden ne gre v sobo svojo molit, vsi so na lici mesta, dobro vedo, da je boljši in bolj potrebna oseba prisotnost, nego pa še tako dolga molitnica v sobi. „To jest faktum“, ki podere vse klerikalnega člankarja pretveze in izgovore, a ob jednom glasno trobenta, zakaj se klerikalna klika odteza narodnim shodom in slavnostim in v obče narodnemu delu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. avgusta.

Mladočehi in češko državno pravo.

O mladočehskega državnega poslanca dr. Kramarja znamenitem govoru glede češkega državnega prava razvila se je jako zanimiva polemika, v katero je zdaj posegel dr. Kramar sam. V „Narodnih Listih“ priobčil je velezanimivo pojasnilo glede svojega stališča, v katerem pravi mej drugim tudi nastopno: V vsem, kar sem glede češkega državnega prava kdaj pisal ali govoril, nisem se nikdar v tem zmislu izražal, kakor to hote nekateri najti v zadnjem mojem govoru. Vedno sem naglaševal, da je nerušljiva pravica čeških dežel, da zahtevajo izvršitev one pogodbe, katera je bila sklenjena mej narodom in mej dinastijo. Samo glede forme, kako izvršiti neodvisnost teh dežel, da se s tem ne oškoduje niti celokupna država, niti kateri posamični narodov, to je ono uprašanje, katero je treba rešiti v duhu sedanjim okoliščinam primernem. Avstrijskega problema jedina rešitev je samostanost češke kraljevine v federalistiški Avstriji, zakaj to je primerno zgodovinskim, narodnim, geografskim in ekonomskim razmeram monarhije. — V drugem „poslanem“ ugovarja dr. Kramar kar najodločnejše, da je kdaj sumil in dvojil o državnem pravi češkega pravni upravičenosti. — Polemika v tej zadevi je torej končana in dokazano je, da je tudi glede državnega prava mladočeški klub povsem jednih mislij.

Svoji k svojim.

Kako pogostoma zlorablajo baš najodličnejši slovenski veljaki lepi ta pregovor, zakaj na jeziku

LISTEK.

Igrača.

(Novela E. Krasilnikov, prevel V ojskar.)

(Dalje.)

— Ne vem ... kako si me prestrašil, Petja! ... Kako, da se ne sramuješ! ... celo srce trepeče! karala je Čuvaševa od strahu zarudela Olga.

— Saj vendar nesi mislila, da se morem ustreliti kar pri tebi? prašal je ta.

— Ne ... to ne ... Ti se nesi mogel videti, a ko si priložil samokres k sencu, bil si tak, da sem pomislila: ti bi lahko storil to kdaj! odgovorila je v zadregi Olga.

Bolj resen izraz nego dosihdob preletel je Čuvaševu lica.

— Ne, srce moje, tega ne storim, vsaj sedaj, dokler ljubim tebe tako, kakor te ljubim. Dokler je življenje dobro, treba je živeti in posluževati se vsega, kar ono daje ... Ko pa pride čas, da življenje ni več življenje, temveč postane mrtvo, sebi ne v radost, drugim breme, — tedaj bode možno vzeti to orožje in odstraniti se brez hrupa, nare-

divši drugim pot, odgovoril je Čuvašev in nekako čudno posmejal se.

— Končaj, Petja, to ni lepo ... jaz ne maram, da ti tako govoriš, rekla je Olga.

— Zakaj? posmešnil se je Čuvašev.

— Govoriš, kakor kak materijalist.

— Kaj hočeš, dete ... Kar sem videl v življenju, me ni moglo narediti idealista, vzdihnil je Čuvašev, — nehoté se ne verje nič več ... in pa čemu? Komu more narediti to zadovoljnost? Sicer se pa ne straši: jaz nisem povsem brezbožnej, i jaz verujem sedaj v božanstvo, kateremu se klanjam in je ljubim ... A to, pravijo modri ljudje, je najglavnejše, nasmešnil se je Čuvašev, pritiskaje Olgo k sebi.

VIII.

Vzajemna ljubav Olge in Čuvaševa se jima je zdela raj. A nikaka sreča ni trajna tu pod solncem, tudi v ta raj — se je utihotapil črv — izkušnjavec.

Čuvaševi so bili bogati in vsi so jih zmatrali takimi, pravo za pravo je pa bilo njih premoženje razkosano — vsi so trosili, a nikdo ni dobival; na tak način se lahko uniči tudi jako veliko premoženje.

Sprva so rabili imetje samo za domače po-

trebe in potrato Petra Kiriloviča; sedaj je dorasla njegova sestra — treba jej je bilo razveseljevanj in lepoticij, a ko se omoži, dati jej doto; potem je bil pa tudi čas blizu, ko postane mali Saša mladenič in bode hotel živeti, kakor je navada.

Gospa Čuvaševa, katera je jedina nekoliko skrbela za usodo svoje družine, ker hči in mlajši sin nista mogla, starejši pa ni hotel niti misliti o enakih rečeh, zamislila se je že večkrat v to uprašanje.

Ker ni bilo možno računati na kako postransko pomoč, na primer: da se dobi kaj na loterijo ali podeduje, treba si je bilo pomagati samim. Taka pomoč mogla bi biti le v denarnem oziru ugodna ženitev Petra Kiriloviča. Dosihdob se ni mešala gospa Čuvaševa, kot razumna in o dobri vzgoji svojega sina prepričana mati, v način življenja Petra Kiriloviča. Vedela je seveda, da ni živel samostanski; a to je bilo naravno: „Il faut que la jeunesse se passe“, mislila je francoski Čuvaševa. Da pa ne onečasti nje sin nikdar svoje stare družine, bila je prepričana.

Vse to je bilo lepo, a sedaj je prišel čas, da bi storil tudi Peter Kirilovič kaj za svojo družino, katera je delala dosihdob toliko zanj.

jim je vedno, dejanski ga pa mnogokrat ne izvršujejo. „Narodni Listy“ pravijo: „Od 1. do 8. avgusta obiskalo je 1521 šolskih otrok razstavo češko. Ker zdaj izvestni krogi vso svojo pozornost na to obratajo, da bi kolikor možno ovirali, da se otrokom razloži pravi pomen razstave in jedro celega podjetja, opozarjamo stariše, naj otrokom razjasnujejo, da je češki razstavi pomen osvoboditi narod češki tujega upliva, posebno pa mu priboriti popolno gospodarsko neodvisnost. Vsak pošten in rodoljuben Čeh naj pazno pregleda vse oddelke prelepe razstave, in osvedočil se bode, da je narod goden za samostanost tudi v gospodarskem pogledu, zategadelj pa naj noben Čeh ne kupuje ničesar, kar so izdelali tujci ali kar imado na prodaj tujci. Ne zadošča, da je kdo rodoljub samo z besedami in s srcem, pravi patrijotizem dokumentuje naj se z dejanji in najbolj patrijotično dejanje je to, podpirati vselej in povsod narodnega delavca in narodno delo.“ — Ta izjava pretresla je vse Nemce, ki svoje izdelke v toliki množini prodajajo mej Slovani. Da bi se ravnali i naši rojaki po njej!

Iz Prage.

Češko politično društvo „Sladovsky“ priredilo je v sredo zvečer občen ljudski shod, katerega se je udeležilo nad 600 oseb. Glavni govornik bil je mladočeški državni poslanec dr. Vašaty, ki je najprej poudarjal, da se sicer mladočeški poslanci vračajo s praznimi rokami z Dunaja, da pa vendar niso breuspešno delovali, zakaj ugonobili so Dunajske punkcije, ono nesrečno češko-nemško spravo, proti kateri se je dvignil ves narod. I to je pridobitev. Nadalje je dokazoval, da je ves preobrat notranje naše politike zakrivila vnanja politika, oziroma ozka zveza z Nemčijo. Zategadelj zmatra dr. Vašaty, da je dolžnost vsakega češkega poslanca, nasprotovati trojni zvezi tudi v državnem zboru. — Zborovanje trajalo je do polnoči in je shod izrekel dr. Vašatemu svoje popolno zaupanje.

Naša mornarica.

V naši mornarici vršile se bodo v kratkem jako izdatne izpremembe. Admiral baron Sterneck šel bode v pokoj, a služba vrhovnega poveljnika mornarice in načelnika vojnega ministerstva odseka za mornarske zadeve, se bode povsem ločili. Poveljništvo prevzel bode nadvojvoda Karol Štefan, načelnik pa bode baron Spaun.

Vnanje države.

Minister Pašič

izrazil se je proti nekemu madjarskemu žurnalistu jako povoljno o kralja Aleksandra vsprejemu na avstrijskem dvoru. Pašič pravi, da je z uspehi potovanja jako zadovoljen. Uprav ginljiva je bila preljubniva, očetovska prijaznost, katero je cesar kazal nasproti kralju srbskemu. — Potovanje kralja ni imelo nikakega političkega namena in regent in minister sta tudi skrbela zato, da o politiki ni bilo nikdar govora.

Ruska letina

izpala je torej vendar tako slabo, da je država primorana skrbeti za kmetov živež in za seme. Državni svet sklenil je, kakor smo že javljali, da prepove izvažanje žita in drugih poljskih pridelkov, da onemogoči tako žitno oderuštvo, katero bi se bilo inače ugneznilo na Ruskem. Vrh tega ukazalo je ministerstvo, da je dati onim občinam, kjer se ni pridelalo ničesar, takoj izdatna podpora in odkazalo v to potrebnih sredstev. Kakor se vidi že iz tega, storila bode ruska vlada vse, da zapreči stradanje mej ljudstvom. Omenjena odredba, da ni smeti izvažati žita iz dežele, je pa posebno hud udarec za Nemčijo, zakaj tudi ondu je letina bila slaba in zategadelj so se pripravljali, da nabavijo potrebnega žita iz Rusije. — Cene žitu so se zdaj na Nemškem močno povečale, kajti dobivati je bode treba iz Amerike.

„Ako neče služiti, kakor je treba, se mora pa oženiti na priličen način,“ ukrenila je gospa Čuvaševa.

Poslužila se je prve priložnosti in začela govoriti s sinom o tej stvari. Začetkom hotel se je Peter Kirilovič šaliti, ko je pa zapazil, da govori mati resno, postal je tudi resen in poslušal pazno in brez ugovora do konca, kakor je dolžen storiti pošten sin.

Čuvaševa je omenila tudi ono, na katero je računala, kakor na svojo bodočo hčer. Ta je bila Ziri Hazarova, jedina hči in naslednica v družini in zelo bogata nevesta. Hazarovi so bili Čuvaševim v sorodstvu, a to sorodstvo ni bilo tako, da bi bil zakon mej členi njih družin imel kake zapreke.

Ziri Hazarova je bila še jako mlada, stopila je jedva v svet, a to s strogo izbiričnostjo. Bila je lepa in narejala prijeten utis, a Čuvašev ni mogel ljubiti neskončne razlike v pojmi in tem polotrokom, poznanim z življenjem po angleških romanih, in seboj, ki je doživel toliko in vse izkusil.

Dasí taki zakoni neso bili redki v njih krogu, vzbudila se je vendar v duši Petra Kiriloviča jeza proti jednakeemu početju, a razven tega se je pečal

Ruski židje na Turškem.

Baron Hirsch pogaja se z vlado turško gledé naseljevanja ruskih židov v Mali Aziji. Baron Hirsch namerja vzeti v zakup mnogo zemljišč ob malo-azijskih železnicah in bi zanje plačeval 8 do 10 milijonov frankov na leto. Vlada turška imela bi glasom te pogodbe pravico kapitalizovati to namemščino, kar bi jej vrglo več nego 100 milijonov frankov. Turška vlada vsprejela bode baje te ponudbe, zakaj potrebna je denarjev, židov seveda ni prav nič vesela. Kakor javljajo iz poučnih krogov, porabila bode turška vlada to vsoto v vojaške namene.

General Boulanger

se je zopet oglašil, a povsem nenevarno. Ogerskemu državnemu poslancu Pazmadyju, ki je prišel slučajno v Bruselj in ondu bivajočega Boulangerja obiskal, pripovedoval je, da se je po njega trdnem prepričanju v Peterburgu podpisala rusko francoska zveza. Ta zveza sklenila bi se bila že prej, da niso bili francoski ministri preveč bojazljivi. Vojne se pa vzlic pogodbi še ni bati, a po sodbi Boulangerjevi bode zmogel, ako pride danes ali jutri do evropske vojske, oni, kateri ima največ sreče, kajti moči so jednake, istotako rusko-francoske kakor združene moči trojne zveze.

Nemški cesar.

Gledé nesrečnega padca, vsled katerega si je pohabil nemški cesar Viljem nogo, poročajo nemški listi nastopne podrobnosti: Cesar hodil je po ladiji v živem razgovoru z nekim vojaškim dostojanstvenikom. Nakrat izpodrnil se je cesar in padel tako, da si je izmaknil koleno na desni nogi. Zdravnik na ladiji uravnal je takoj nogo in cesar ležal je več dni bolan v postelji. Sedaj okreval je pa že toliko, da zopet hodi, akopram še ni prav trden.

Iz Belgije.

Belgijska zbornica še vedno ni odšla na počitnice in so debate celo prav burne. Zadnji čas raznesla se je novica, da je belgijska vlada dovolila neki tuji državi, da bodo v slučaju vojne, vse belgijske trdnjave zasedli vojaki one (menda nemške) oblasti. — Ta vest razburila je vso deželo in v zbornici interpelovali so takoj ministerskega predsednika Beernaert-a, ki je pa vso zadevo na kratko utajil, poudarjajoč, da so velesile evropske garantirale neutralnost in neodvisnost Belgije. Opozicija pa s tem odgovorom ni zadovoljna.

Dopisi.

Iz Velikih Lašč 12. avgusta. [Izv. dop.]

Kako umestni so zabavni večeri posebno v krajih, kjer še ne vozi železnica, kaže nam mnogobrojna udeležba pri vsakem takem večeru. Isto dokazala nam je tudi veselica dijakov velikolaško-ribniških dne 9. avgusta t. l. Vspored bil je sicer že prijavljen v „Slovenskem Narodu“, toda moral se je zadnji dan nekoliko premeniti. Nekaj okoličanskih učiteljev trdilo je, da se žali in smeši v burki „Šolski nadzornik“ učiteljstvo, pričeli so agitacijo zoper veselico, pregovorili svoje tovariše in dijake, da niso sodelovali pri petji, pregovorili gospodično učiteljico Suwo, da je predzadnji večer odtegnila se dani besedi.

Le slučaj in požrtvovalni napor gospodov prirediteljev ter velikolaških gospodov uradnikov je vse rešil. Z Dunaja prišla je na izlet gospa Ema Javorek, iz Metlike pa gospica Amalija Sturm, ki sta s svojim aviranjem na glasovirji deloma čveteroročno deloma dvoročno kar očarali vse poslušalce.

Naši in ribniški dijaki, peli so popolnoma dobro „Pobratimijo“ in „U boj“, v prosti zabavi pa so se

preveč z ljubavjo k Olgi, da bi bil mislil na katerikoli zakon.

Na materino uprašanje, kaj misli o tem, odgovoril je Čuvašev zanimivo, a ko je bil sam, bil mu je vedno dolg čas.

Hkratu se je javila v njem želja, da bi se kar odpovedal vsemu, a premislil si je. Peter Kirilovič si jednega ni mogel predstavljati, kako je možno živeti, odrekši se kaki stvari. Ako pa denarja nedostaje, mora se storiti i to.

Čuvašev po svoji odgoji ni ravnal brez preudarka. Povedati materi kot uzrok, da se ne ženi, svojo ljubav k Olgi, zmatral je Čuvašev nemožnim. Ona bi tega ne mogla, niti hotela razumeti.

„Ces petites amourettes — on les rompt si facilement.“

Toda Peter Kirilovič je čutil, da njemu bode „rompre“ ne samo težko, temveč kar popolnoma nemožno.

„Ne, kakor hočejo, Olge jim pa ne žrtvujem! Naj se le ženijo, ako so prisiljeni — to ni tako, kakor možiti se... A to je britko, ako se ogreni drugo življenje! Vender, naj trpi rajše Hazarova, kakor Olga!“ mislil je Čuvašev. (Dalje prih.)

vedno vratile umetne in narodne posebno tudi ribniške pesmi tako, da so želi pevci mnogo pohvale. Z jedno besedo, vse vršilo se je tako izborno, da nam ni bilo najmanjše žal za nasprotno stranko.

Kar se tiče igre same, se je v resnici čuditi, odkod imajo naše gospice in gospodje toliko spretnosti glede preciznosti in mimike. Jelica (gospica Ivanka Hočevar) bila je kaj izvrstno pogojena zaljubljena hči starega učitelja Petroviča, ki povdarja vedno in vedno le službo. Katra (gospica Pavla Wölfling) bila je skrbna mati, ki se vedno topi le v ljubezni in skrbi za svojo hčerko ter bi jo rada kar s Stankom omožila, Popovič in Kragulj, prvi resen šolski nadzornik, drugi pa rudečenos pisar žela sta isto tako burno pohvalo. V pohvalo oskrbeli in podarili so se gospicam Ivanki Hočevar, Amaliji Sturm, Pavli Wölfling in gospej Emi Javorek po jeden prav ukusni šopki. Razven navedenih pripomogli so deloma s svojim sodelovanjem in požrtvovalnostjo deloma s svojo naklonjenostjo še g. c. kr. okrajni sodnik Daniel Šufaj, gospica Ivanka Škofic, ter g. Franjo Grebenc, ki nam je dobrovoljno prepustil gorenje prostore svoje hiše v zabavo.

Med prosto zabavo se je živahno plesalo in pelo. Udeležba bila je mnogobrojna iz Ribnice, Soderžice, Blok, da ne omenim Laščanov, ki prihajajo k vsaki jednaki stvari brez izjeme. Dalje nas je počastila z svojimi posetom tudi častita rodbina Lavrič, ki sedaj biva v Ponikvah. Vsi prostori bili so popolnoma polni in gostje zadovoljni s zabavo in postrežbo, želeč, da se kmalu zopet vidimo, kar tudi domačimi jako želimo.

Dohodki bili so jako veliki, kajti oskrbel se je nov stalen oder in družbi sv. Cirila in Metoda doposlalo se je 16 gld. kot čisti dohodek.

Slednjič mi je še omenjati, da je bilo obnašanje naših in ribniških gospodov dijakov popolnoma taktno in pohvalno ter jih prosimo naj nam zopet kaj jednacega prirede.

Iz Postojine 13. avgusta. [Izv. dop.] Preteklo nedeljo napravilo je tukajšnje gasilno društvo v prostorih župana, gosp. Frica Vičiča, javno veselico s šaljivo loterijo, v prid svoje blagajne. Obisk bil je mnogobrojen od tržanov, kakor tudi okoličanov; tudi gasilni društvi iz Zagorja in Planine sta se in corporo udeležili slavnosti. Tombola donesla je čistega dohodka 170 gld. in je ta lepi uspeh prepisati le priljubnost, katero to društvo v obče uživa; posebno upliva na društveni razvoj odbor, kateremu na čelu je vrli in neutrudljivi načelnik g. Petrič, katerega, to iz srca želim, naj Bog še dolgo društvu kot načelnika ohrani. Prej in po izvršeni šaljivi loteriji, svirala je Postojinska godba in žela občo pohvalo. Postojinski pevci s svojim spretnim pevovodjo zaorili so nam marsikatero pesmico in nauduševali občinstvo. Naudušenje pa je vzraslo do vrhunca, ko je Zagorsko gasilno društvo jelo prepevati lepe naše narodne pesmi s takim poudarkom, da je moral biti vsak prepričan o duhu in zavesti, katera biva v srci našega najskromnejšega Notranjca. V pozni noči, mej plesom in petjem, počeli so se razhajati obiskovalci veselice in le-ta nam bode ostala v trajnem spominu.

Domače stvari.

— (K gorenjski volitvi.) Na Bledu pri Petranu je bil včeraj velik direndaj. Ves katoliški generalni štab iz bele Ljubljane imel je ondu svoj glavni stan. Počastili so gorenjske volilce s svojim pohodom: krojač Sturm, državni poslanec Povše, Regali, kanonik Klun, Peterca, Prosenc, urednik Žitnik, kapelana Kalan in Kržič, dr. Gregorič, neizogibna Ajaksa dr. Schusterschitz in dr. Supan in drugi. Dopoldne imeli so sv. mašo, šli so baje prosit za volitve srečen izid, popoldne pa je bil volilni shod, na katerem je bil glavni govornik Anžokov gospod. Govoril je dolgo in veliko. Kmetje volilci so ga pazno poslušali, a bolj tiho mnogokrat ugovarjali, jedenkrat čulo se je prav glasno: „Tako pa vender ne bode res.“ „Kdo ima več upanja do zmage, Mesar ali Pirc — tako piše naš poročevalec — o tem si ne upam še izreči svoje sodbe, zamolčati pa nečem, kar sem sam videl in čul. Ko je prišlo do glasovanja, so kmetje volilci res vsi roke vzdignili za Mesarja, po shodu pa sem iste kmete čul: „Pirc bode vender boljši! Pirc bomo volili!“

— (V Zagreb!) Na drugem mestu priobčujemo program, iz katerega je razvideti, kako slavnosten vsprejem pripravljajo bratje Hrvatje onim

slovenskim izletnikom, ki pridejo v Zagreb, da si dne 6., 7. in 8. septembra ogledajo tamošnje izložbo. Iz tega programa je vidno, da Zagrebški slavnostni odbor ne bode štedil ni truda ni stroškov, da napravi Slovincem kolikor mogoče prijetno bivanje v kraljevem Zagrebu. Zato pa tudi pričakujemo, da bode vsak slovenski rodoljub, kateremu bode količkaj dopuščale okolnosti, pohitel preko Sotle, da vidi lepi napredek najbližjih nam sročbntov. — Oglasila za izlet sprejemajo — kakor smo že naznanili — odbor „Sokola“, generalni zastop banke „Slavije“ in gospod Vaso Petričić.

— (Zagrebska jubilejska izložba) prirejena v proslavo petdesetletnice hrvatsko-slavonske kmetijske družbe, otvorila se je v soboto dopoldne pri najlepšem vremenu. Udeležba je bila ogromna in sijajna. Prisotni so bili vsi civilni in vojaški dostojenstveniki in veliko število povabljenih gostov. Govorili so: kmetijske družbe podpredsednik dr. Jakčin, predsednik razstavskega odbora pl. Vukotinović in ban grof Khuen Hedervary, ki je razstavo proglasil otvoreno, na kar so pevska društva zapela slavnostno himno, po katere završetku je bil oficijalni pohod prelepe razstave, o kateri bomo priobčevali obširnejša izvestja. Vsi Zagrebški listi izšli so tem povodom v praznični obliki in proslavljajo razstavo v vezani in nevezani besedi.

— (Slovenski biciklisti v Zagrebu) Kakor smo poročali, peljalo se je v soboto nad 20 biciklistov slovenskega kluba Ljubljanskega v Zagreb ter so bili sijajno in bratovsko v sprejeti. Danes vrnili so se prvi nazaj, večina pa se še le vrne pozneje. Kolikor smo poizvedeli, udeležili so se izmeje slovenskih biciklistov štirje dirkanja namreč gg. Bohinc, Pintar, Stiasny in Traven, ter je dobil drugi dobitnik za dirko na 10.000 metrov g. Bohinc, dva dobitka pa je dobil gosp. Stiasny. Obširneje bomo poročali v jedni bodočih številk.

— (Slovinci na izložbi v Zagrebu.) Odbor „Sokola“ naznanja nam, da je po poročilih — katera je prejel iz Zagreba — za prihod Slovincem in za bivanje njihovo v glavnem mestu kraljevine Hrvatske določen sledeči program: Dne 6. septembra: Sprejem na kolodvoru. — Od tod gredo „Sokoli“ in druga društva v sprevedu po Ilici na Jelačičev trg, kjer se bodo vse društvene zastave svečano ozališale. — Z Jelačičevega trga zopet v sprevedu do navlašč v ta namen postavljenega „pjevačkoga hrama“, kjer se bodo shranile zastave in potem razhod po stanovanjih. — Popoldne odidejo vsi slovenski gostje v Maksimir, kjer bode ljudska veselica z godbo, petjem in ognjemeti. — Zvečer komers v pevskem hramu. Dne 7. septembra. — Ogledavanje mesta in izložbe. Zvečer vokalni koncert à la Slavjanskij v glasbenem zavodu. Dne 8. septembra. — Ob 11. dopoldne matinée s sodelovanjem vseh takrat v Zagrebu zbranih pevskega društva. Ob polu treh popoldne banket in zvečer komers v pevskem hramu. Temu programu dodastavi je še, da mestni zastop Zagrebški pripravlja še poseben, nenavadno slavnosten vsprejem slovenskim gostom. —

— (K izletu v Zagreb.) — Dne 6., 7. in 8. septembra bode v Zagrebu shod vseh hrvatskih pevskega društva. Tem zanimiveje torej bode te dni bivanje vsacega Slovence v Zagrebu, kajti dana mu bode prilika prepričati se, kako je petje napredovalo v raznih krajih prostrane Hrvatske. — Kakor nam poročata slavnostni odbor, bode slovenskim izletnikom prost pristop k vsem slavnostim, katere se bodo priredile pevskemu shodu na čast; ni torej dvojbe, da se bode razvila prav presrečna zabava, kakersna je mogoča le mej brati. — Kot posebno zanimivo beležimo baš danes vsprejeto vest, da bode o pevskih slavnostih v Zagrebu nastopal tudi novoustanovljeni pevski klub „Ljubljanskega Sokola“.

— (Promet po gorenjski železnici) bil je pretekla praznika ogromen. V soboto zjutraj odšla sta dva vlaka, prvi imel je 43 vagonov, ki so bili vsi prenapolnjeni potovalcev in romarjev, namenjenih na Šmarno goro, Brezje, Bled, Višarje. Računi se, da se je v soboto na Gorenjsko odpeljalo 8000, včeraj pa nad 4000 oseb. Dasi je državna železnica pomnožila število voz, bilo je vender težko dobiti prostora in v Trbiži so včeraj ljudje faktično drug drugega vlekli nazaj. Navzlic silnemu navelu oseb, vršilo se je vse v lepem redu in potovalci neso niti protestovali, da so se morali

voziti v vozech za vojaške transporte namenjenih, iz katerih so morali kar po vrsti skakati. Železniško osobje in gg. načelniki postaj vršili so težazni svoj posel z veliko točnostjo in prijaznostjo in z veseljem konstatujemo, da pri tolikem prometu ni bilo niti najmanjše nezgode.

— (Glas iz meje občinstva.) Piše se nam: Dolge ulice so tako ozke in tesne, da se vozovi ne morejo izogibati in občinstvo, ki po teh ulicah pohaja, je v nevarnosti, da ga kak voznik ali jezdec poškoduje. Zlasti vojaki konjiki, ki naglo jahajo, zapro cele ulice in mimogredoči se ne morejo nikamor izogniti ter le k zidu pritisniti in čakati, da jezdec odjahajo; mej tem časom jim pa preti nevarnost, da jim kak konj stopi na nogo ali jih sploh poškoduje. Želeti bi bilo, da se te zapreke odstranijo in sploh ulice za voznike in jezdece zapro.

— (Na gimnaziji v Mariboru) otvori se pričetkom bodočega šolskega leta tretja slovenska paralelka.

— (Iz Celja) se poroča, da je sodnijska komisija preiskala truplo davkarskega sluga Franca Končana, katero so pri Brežicah potegnili iz Save. Pokazalo se je, da ni imel nikakoršnih ran, da je torej bržkone ponesrečil. — Poznejša poročila pa trdijo, da je ta vest, ki je bila razširjena po vsem mestu, neosnovana. Dognano še ni nič gotovega in se nadaljuje preiskava.

— (V Primorskem pri Kranji) treščilo je v nedeljo 16. t. m. zvečer okolu devetih v sredi vasi ležečo Božičevo hišo. Strela razkosala je strešno bruno, razdrobila mnogo opeke, priletela skozi okno v hišo, kjer je bila vsa družina zbrana. Tu zadene gospodarja na postelji ležečega v roko, odbije stolčku, na katerem je gospodinja počivala, nogo, osmomi starejšega dečka na glavi, ubije v sosedni sobi domačega zajčka ter naposled izgine v zemlji. Ogenj pod streho so sosedje hitro udušili in tudi od strele prizadeti so kmalu okrevali.

— (V Dolenji Planini) treščilo je sinoči ob 8. uri med silno nevihto v stajo g. Lončariča, tako da je bilo vse proslopje v hipu v ognju, da sta zgorela dva prašiča in jeden konj. Požarniki so prihiteli od vseh strani: domači, Unški, Raški, Postojinski in Cerkniški ter so le z velikim naporom zabranili, da ni pogorela tudi bližnja hiša. — Vsled požara zakasnila se je dijaška veselica za celo uro in se završila na splošno zadovoljstvo še le proti polnoči. Udeležba je bila od vseh strani zelo živahna.

— (Nova brzojavna postaja) otvorila se bode v Št. Jurji na južni železnici.

— (Nesreča pri streljanju s topiči.) V Št. Lorencu na Dravskem polju pri Ptuji ponesrečil se je 26letni delavec Pavel Flogar pri streljanju s topiči ob priliki nove maše. Unela se je poleg njega stoječa posoda z smodnikom ter ga hudo osmodila po obrazu in po rokah, prsih in trebuhu. Prenesli so ga v bolnišnico v Ptuji.

— (Mrtvo našli) so blizu Hajdinskega pokopališča pri Ptujem neko deklico, ki je šla v gozd nabirat smrekove storže. Ker deklica, katero je metala božjast, ni prišla ob pravem času domu, šli so je iskat in jo našli mrtvo poleg svoje košarice.

— (Iz Reke) se poroča, da je parobrod „Kemenyi“ društva „Adrie“ zadel ob skale pri Alderneyu in izgubil krmilo in vijak. Neki angleški parobrod pripeljal je poškodovani parobrod v bližnje пристanišče.

— (Na biciklu okolu zemlje.) Poročali smo že kratko o dveh Američanih, ki hočeta na biciklu okolu zemlje in ki sta te dni došla v Gradec. To sta gg. Evgen Stevens in George D. Mitchell. Pričela sta svoje potovanje v maju t. l. in sta dozdej prevozila na kontinentu 4000 kilometrov. Iz Gradca podala sta se v Zagreb, kjer hočeta pogledati razstavo. Potem gresta preko Sisseka, Broda in Maglaja v Sarajevo, dalje preko Višehrada in Soluna v Atene, kjer se ukrcata v Malo Azijo. Preko Palestine, Perzije in Indije pojdeti v Bombay, od tam po morji v Avstralijo in potem domu. Iz Gradca spremilo je deset članov tamošnjega kluba pogumna biciklistična turista do Zagreba.

— (C. in kr. intendancija 3. voja) naznanja, da se bodo vršile obravnave zaradi zagotavljenja kruha in ovsa za leto 1892. v preskrbovalni postaji in v preskrbovalnem magacinu v Gradci dne 7. septembra, v Mariboru dne 12. septembra, v Ljubljani dne 14. septembra, v Celovci dne 2. septembra, v Trstu

dne 17. septembra in v Gorici dne 19. septembra t. l. Vsprejemale se bodo le pismene ponudbe, ki morajo biti narejene po določenem formularji ter imajo zapečatene doiti zgorej omenjene obravnave dni vsaj do 10. ure dopoldne dotičnim c. in kr. preskrbovalnim magacinom. Natančnejši pogoji se lahko slednji dan od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 4. ure popoldne ogledajo pri dotičnih c. in kr. vojaških preskrbovalnih magacinih. Zvezki pogojev se dobe proti plačilu 4 kr. za tiskano polo pri imenovanih magacinih na željo tudi po pošti. Razglas in ponudbeni formular ogledata se lahko tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani in sta bila tudi v našem listu z dne 11. avgusta razglašena.

— („Bralno društvo“) v Kapeli ima v nedeljo dne 30. avgusta t. l. ob 3. uri popoldne v šolskih prostorih prvi občni zbor s sledečim vsprejemom: A. 1. Pozdrav. 2. H. Volarič: „Slovanski svet, ti si krasan!“ 3. Razlaganje društvenih pravil. 4. Dr. B. Ipavc: „Domovini“. 5. Upisovanje novih udov. 6. A. Hajdrih: „Jadransko morje“. 7. Volitev novega odbora. 8. A. Hajdrih: „Siroti“. 9. Slavnostni govor. 10. J. Vašak: „Slovani“. 11. Razni pozdravi in govori. 12. A. Leban: „Mornar“. 13. Deklamacija. 14. „Bojna pjesma“. B. Prosta zabava. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Novo mesto 17. avgusta. Vajo gasilnega društva vsled spletke uniformovanih meščanov prepovedal okrajni glavar. Na trgu stražili žandarmi, sicer bil navadni mir. Okrajnega glavarja postopanje razjarilo duhove pravih meščanov. Veselica bila sijajna.

Dunaj 17. avgusta. Pogajanja glede trgovinske pogodbe s Švico morale so se dne 15. avgusta na negotovo dobo odložiti, ker je sedaj določen rok pogajanjem z Italijo. Posredovalci razšli so se v trdnem upanju, da se bodo pogajanja kmalu zopet povzela in naposled završila s povoljnim uspehom.

Budimpešta 17. avgusta. V gorenji in dolnji zbornici prečital se je kraljev reskript, s katerim se državni zbor odlaga do 3. oktobra.

Razne vesti.

* (Poskušeni amor v kaznilnici.) V kaznilnici v Subenu hotel je neki na 10 let obsojeni 22letni kaznenec umoriti kaznilniškega nadzornika v bukoveznem oddelku. Sunil ga je odzadej z ostrim nožem v hrbet, ko je nadzornik sedel pri mizi. Drugi sunek zabranil mu je stražnik ki je prihitel na krik ranjenega. Nadzornika prenesli so težko ranjenega v bolnišnico.

* (Vulkan Colima,) 30 milj severozahodno od mesta Colime v Meksiki, začel je bluvati ogenj. Kmalu je bilo vse mesto pokrito z lavo. Mnogo ljudi prišlo je ob življenje.

* (Kača zlezla je) dvajsetletnemu Borghiniu v Florenci skozi odprta usta v želodec, ko je spal na prostem. Zdravniki neso mu mogli pomagati in umrl je po groznih mukah.

* (Morilec svoje matere.) V Rovinju obsojilo je sodišče nekega Francesca Demarina, očeta dveh otrok, na smrt, ker je pred nekaterimi meseci umoril svojo 60 letno mater s sekiro. Ko se mu je nazvanila obsodba zasmejal se je na ves glas.

* (Eksplozija.) Pri razstreljevanji, ki se vrši pri podiranju mestnih vrat v Gibetu v Ardenskem departementu na Francoskem, bilo je ranjenih 12 delavcev po eksploziji dinamita.

* (Pogumna deklica.) V Olfenu v Westfalnu napadel je 18 letni pekovski pomagač mlado kmetko dekle. Pogumna dekle se je ubranila napadalcu in ga premagala po daljnem boju ter od vedla sama na policijo.

* (Nesreča.) V Turinu zadela sta parni tramvaj in poln omnibus skupaj. Poslednji prekucnil se je v jarek in je bilo mnogo oseb težko poškodovanih. Neka ženska z otrokom v naročju bila je popolnoma zmečkana. Nesrečo zakrivil je pijani voznik omnibusa.

Narodno-gospodarske stvari.

Razglas

o oddaji čistokrvnih plemenih bikov cikaste pasme (Beljancev in Pincgavcev) in sive pasme (Muricedolcev), nakupljenih z državno podporo.

Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe bode nakupil meseca septembra s podporo, katero je dovolilo visoko c. kr. kmetijsko ministerstvo za pospeševanje govedarstva, nekaj bikov cikaste pasme, t. j. rdeče- in belo-lisastih Beljancev in Pincgavcev ter nekaj bikov sive pasme (Muricedolcev).

Te bike bode oddajal odbor na podlagi došlih prošelj, in sicer z ozirom na potrebo dotičnih krajev po čistokrvnih plemenjaki. Beljanci in Pincgavci se bodo oddajali le na Gorenjsko, Muricedolci pa le na Notranjsko in Gorenjsko.

Prošnje za bike je uložiti do

1. septembra t. l.

pri glavnem odboru c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani.

Vsak prosilec za bika mora v prošnji naznati:

1.) Da je pripravljen bika vsprejeti o pravem času na oni bližnji postaji, katera bode določena;

2.) da plača za bika polovico tistih stroškov, katere je deželni odbor pri nakupu zanj imel, in

3.) da podpiše zavezo pismo, s katerim se zaveže imeti prejetega bika dve leti za pleme in, če ga iz katerega koli zadostnega vzroka po dovoljenju deželnega odbora proda, povrniti po 5 gld. za vsak mesec, kar ga pred časom odda.

Živinorejci, kateri bodo rabili prejetega bika čez 2 leti za pleme, in sicer najmanj 4 mesece, dobili bodo po 20 gld. in za vsak nadaljni mesec po 5. gld. nagrade.

Glavni odbor c. kr. kmet. družbe kranjske.

V Ljubljani, dne 13. julija. 1891.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepiča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode volja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81—102)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Št. 16.040.

Zahvala.

Povodom praznjenja rojstnega dne Njega c. in kr. Apostolskega Velečanstva mi je preblagorodni gospod c. kr. deželni predsednik Andrej baron Winkler izročiti dal dvesto goldinarjev, od katerih je 100 gld. namenjenih Ljubljanskim ubošcem, po 25 gld. pa tukajšnji cesarice Elizabete bolnici za otroke, varovalnici malih otrok, deškemu in pod vodstvom gospé grofice Sofije Auerpergove stoječemu dekliškemu sirotišču.

Izročuje zajedno te zneske njihovemu blagemu namenu smatram se dolžnim, da pōtom javnosti najtoplejšo zahvalo izrekam za velikodušno darilo naklonjeno stolnoga našega mesta ubošcem.

V Ljubljani, dne 17. avgusta 1891.

(688)

Zupan: Grasselli s. r.

Tuji:

16. avgusta.

Pri Matiči: Dožca, Messner, Marktbreiter, Ficht, Hillerbrand, Zeller z Dunaja. — Branetti iz Rovinja. — Kochler iz Berolina. — Dr. Lewy, Vidali iz Trsta. — Steinherz iz Maribora. — Marosi iz Milana. — Hansalik iz Pulja. — Križ z Vrhnike. — Fink iz Monakova.

Pri Stenu: Gottschalk iz Berolina. — Fassler, pl. Baranicki, Pischeti z Dunaja. — Hentke iz Banjaluke. — Bajec iz Gorice. — Dr. Tschamer, Weiss, Schreiner iz Grada. — Dr. Stenta, Petkovich iz Trsta. — Spitz iz Petuha. — Tuni iz Zadra.

Pri bavarskem dvoru: Eisenzopf, Krauland z Dunaja. — Margreiter iz Ljubna. — Katz iz Berolina. — Peris iz Jaske.

Pri južnem kolodvoru: Wunsch iz Trsta. — Candelari z Reke. — Fon iz Srpence.

Umrli so v Ljubljani:

14. avgusta: Ana Budnar, poštnega uradnika hči, 11 let, sv. Petra cesta št. 32, jetika. — Rozalija Terpin, čevljarjeva hči, 2 leti, Streliške ulice št. 11, jetika.

15. avgusta: Fran Steppan, knjigovodjevin sin, 16½ let, Ključavničarske ulice št. 3, jetika. — Janez Klun, pastir, 18 let, Hrenove ulice št. 15, jetika. — Marija Magerl, markejeva hči, 7 mesecev, Opekarska cesta št. 27, božjast.

16. avgusta: Jovana Medic, posestnikova hči, 22 let, Dunajska cesta št. 32, jetika. — Pavla Fortuna, delavčeva hči, 1½ leta, sv. Petra cesta št. 50, meningitis.

V deželni bolnici:

13. avgusta: Ivana Dolar, delavka, 27 let, pljučna tuberkuloza.

15. avgusta: Jožef Zupančič, delavec, 34 let, pljučna tuberkuloza.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
14. avg.	7. zjutraj	739.1 mm.	18.0° C	brezv.	obl.	
	2. popol.	738.4 mm.	23.6° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	738.2 mm.	19.0° C	sl. vzh.	jasno	
15. avg.	7. zjutraj	738.2 mm.	16.2° C	brezv.	megla	
	2. popol.	736.3 mm.	26.4° C	brezv.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	735.6 mm.	19.0° C	sl. vzh.	jasno	
16. avg.	7. zjutraj	734.4 mm.	16.8° C	sl. vzh.	jasno	28.50 mm.
	2. popol.	732.9 mm.	28.4° C	sl. jzh.	jasno	
	9. zvečer	735.1 mm.	14.0° C	sl. jzh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 20.2°, 20.5° in 19.7°, za 0.8°, 1.2° in 0.6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 17. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92.25	91.75
Srebrna renta	92.10	91.55
Zlata renta	111.75	111.50
5% marčna renta	102.30	102.20
Akcije narodne banke	1021.—	1021.—
Kreditne akcije	285.25	283.50
London	118.05	118.15
Srebro	—	—
Napol.	9.40	9.40
C. kr. cekini	5.61	5.63
Nemške marke	58.05	58.12½
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	104	10
Ogerska papirna renta 5%	101	60
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	115	—
Kreditne srečke	100 gld.	188
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	154
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	224	—

Anglešk bicikelj

že rabljen, dobro obranjen, 54" visok, proda se takoj za 40 gld. — Pismena vprašanja pod „Rudge“ poste restante Litija. (685—1)

Zahvala.

Za mnogobrojne izraze presrčnega sočutja o boleznih in smrti predragega in nepozabljivega očeta, oziroma brata, tasta, deda in pradedu, gosp.

Matije Golob-a

posestnika in gostilničarja,

za mnoge lepe vence in za častno spremstvo k zadnjemu počitku izrekamo vsem prijateljem in znancem, kakor tudi gospodom pevcem za ganljivo petje iskreno svojo zahvalo.

V Št. Juriji pri Kranji, 16. avgusta 1891.

(689)

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Globoko užaljeni po izgubi preljubljenega, dne 15. t. m. po dolgi in mučni bolezni v 17. letu dōbe svoje umrlega jedinega sina

FRANA STEPPAN-A

privatnega učenca trgovskega učilišča v Ljubljani,

izrekamo vsem onim, kateri so nas tolažili mej boleznijo in v smrti dragega pokojnika, potem za krasne vence in za mnogobrojno spremstvo k zadnjemu počitku svojo najsrčnejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 17. avgusta 1891.

(636)

Žalujoči roditelji.

Zaradi praznikov ni bilo mogoče javiti smrti in pogreb niti potom časnikov niti parte-listov.

Zahvala.

Globoko ganjeni vsled obilnih dokazov sočutja v dolgi bolezni, kakor tudi o priliki izgube preljube hčerke, oziroma sestre

Ane Alojzije Budnar

izrekamo s tem najtoplejšo zahvalo vsem, kateri so splošno skazali naši predragi ranjki kakorkoli svojo prijaznost. Presrčno se zahvaljujemo tudi za obilo udeležitev njenega spreveda na mirovdvor in za mnoge prelepe jej darovane vence.

(687)

Žalujoči ostali.



Radein'ska

natrona in litijona najbogatejša kiselica

je najboljšo zdravilo proti mehurim diatezam (proti protinu, grušču in kamenu), proti bolezni na železoi, na ledvicah in na mehurji, proti kronič. katarju sapnikov, proti zlatej žili in žoltenici.

Preiskave dr. Garrod-a, Binswanger-ja, Cantani-ja in Ure-ja dokazujejo, da ima oglenokisele litijon v sebi največjo raztopno silo proti mehurim tvorbam in to je uzrok ugodnemu uplivu Radein'ske kiseline.

Radeinjec obljubljen je tudi kot hladilna pijača, ako se zmeša z vinom, s sadnim sokom ali s sladkorjem (Mineralni šampanjec). (278—8)

Založniki v Ljubljani: J. Lininger, M. Kastner, F. Plautz.

Zdravilišče Radinsko

ima kiselčne in železne kopeli, posebno zdravilne proti protinu, mehurim in ženskim boleznim, malokrvnosti, onemoglosti itd. itd.

Prospekte pošilja vodstvo zdravilišča Radein na Štajerskem.

Obširni popis se dobé pri W. Braumüller-ju na Dunaji.

Gostje iz Prage

obiskali smo prijazni Bled, potem romantiški Bohinj in si ogledali jezera in izvir Savice. — Bivali smo v hōtelu pri Bohinjskem jezeru, kjer so nam jako dobro postregli, tako da smo bili povsem zadovoljni. Zatorej priporočamo ta hōtel vsakomur najtopleje, kdor obišče prekrasno bohinjsko dolino. (684—1)

Velik živinski semenj!

Ker je živinska bolezen v okraju Zatiškem popolnoma pojenjala, dovolilo je slavno c. kr. okrajno glavarstvo v Litiji, da bode

živinski semenj v Zatičini

dne 20. avgusta 1891. l.

Županstvo Št. Vid pri Zatičini

dne 13. avgusta 1891.

Kovač, župan.

(677—2)